

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Exe[m]plo varijs Casib[us] actoru[m], nullu[m] nos Casum grauitè
accipere debere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

vestis eius, tanquam nix splenduit: ut iudicarent Apostoli, bonum esse, ut ibi habitarent. At quàm atrociter hunc montem mons Oliueti, ac mons Caluarie compensauit? In monte Oliueti, *Tristis erat anima illius usq; ad mortem; & vestes eius, instar vermiculi; sanguineo sudore madentes erubuerunt.* Ibi illi ipsi tres Apostoli Petrus, Ioannes & Iacobus, non dixerunt: *Bonum est, nos hic esse,* sed & illi, & ceteri omnes, *relieto eo, fugerunt.* Postea, usque ad vltimum spiritum, nullam bonam horam habuit; omnibus totius corporis membris, omnibus animæ potentijs, omnibus modis, cruciatus est: falso accusatus, iniuste damnatus, diriter flagellatus, spinis crudeliter coronatus; clavis, lanceisque viuis ac mortuus immaniter transfossus; nec sine summa infamia in patibulum adactus, inter latrones, atque instar latronum, interfectus est. Hæc

Luc. 24. 26. *via fuit ipsius Filij Dei: hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam. Per talia, datum est illi nomen, quod est super omne nomen.* Sic, media die, sol obscuratus; sic petra scissæ, sic monumenta aperta; sic prodeuntes mortui; sic gloriosa resurrectio testata est, eum esse Dominum vniuersi.

VII.

Quod si igitur hæc via, per tot abrupta & scopulos, via recta est, cum sit via Sanctorum, & via ipsius Filij Dei: quis est, qui non sibi ipsi quotidie occinere debeat: *Si in virid. ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?* Si Christus innocens, impollutus, agnus sine macula; si Apostoli sanctissimi; si Martyres cælesti amore ardentes; si Eremitæ & homines Deo charissimi, per tot tormenta, & aduersa ad regnum & coronas peruenire debuerunt: quid peccatoribus non erit tolerandum? Hi non tantum eiusdem sunt, cum ceteris hominibus, conditionis, ut proinde illis cogitandum sit, vitam humanam sine malis esse non posse, atque idcirco ex necessitate virtutem esse faciendam; neque tantum patientiam sibi exercendam constituere debent, ut patientiæ præmium mereantur; sed etiam innumera admiserunt, merito luenda. Si igitur, loco æterni ignis, aut flammaram in Purgatorio subeundarum, illis elementissimus Iudex iniuriam aut contumeliam à falso fratre irrogatam immittit; si detrahi de honore, si de boni nominis existimatione, per mendacia, & vindictas alterius finit; pareit, non fauit; limat, non mactat. Hæc est recta via, qua ex inuio reducuntur. Recta via est, si illi rectè per eam ire volunt: si non incipiunt murmurare; si non conqueri, si non serere execrationes, si Deum

NOB

non accusare, qui, quos amat castigat. Et certè etiam qui Deum maximè amant, maximè, pro nomine Dei, optant contumeliam, & quiduis pati. Qui autem parum amant, parum, illius amore tolerant: qui non amant, nihil tolerant patienter. Nec enim tolerare sufficit; cum etiam diabolus grauissima sustineat tormenta, quibus ferendis non modò nihil præmij meretur, verùm etiam semper peccat. Diabolo itaque similes sunt, qui quæ ferunt, cum indignatione, & odio, & vindicta ferunt. Malum igitur grauius reddunt, quod grauius ferunt. Neque est, quod dicant: *aliud malum libentiùs paterer; hoc quod nunc premit, opprimit.* Stulti hoc dicunt. Non est enim ægroti, vt Medico, sed Medici, vt ægroto præscribat. Deus longè exactiùs nouit, quid nobis profit; in illum cogitationem nostram iactemus; illi erit cura de nobis; ille nouit, quali emplastro indigeamus: ille dixit: *Mundus gaudebit, vos verò contristabimini.* Quamobrem Sancti finunt se duci diuina voluntate: nullos casus metuunt, nullam fortunam formidant: sciunt enim vias Domini esse rectas, & sic, etiam per has ambages, rectè se duci ad diadema. Qui fidit Deo, non aberrat. Ac, ne desperemus, aduersa lætis identidem temperantur; mutantque vices nunc amara, nunc dulcia: vt dicere possimus: *secundum multitudinem dolorum meorum, in corde meo, consolationes tuæ laetificauerunt animam meam.* Conqueri non possemus, si per sola aspera duceremur: nunc aspera planis mitigantur. Ita bonus est Deus, qui, ob nullos casus acerbos, iniustus esse est existimandus.

Ioan. 16.

Psal. 93. 19.

C A P V T X X X.

Quinam, & quanto fructu, considerarint, Casus omnes, non à Fortuna, sed à Deo mortalibus inuehi?

Voniam ergo neque à Fato, neque à Casu, neque à Fortuna, sed à Deo regitur Mundus; Deus autem neque necessitatem hominibus, ad agendum inijcit; neque temerè aut fortuitò quidquam finit fieri; sed, summo consilio omnia dirigit, quæ illi, qui cæci sunt, cæcæ Deæ ascribunt, aut Casu contingere arbitrantur: superest, vt diuinam prouidentiam, bonitatem, æquitatem, inter

inter